

1981 மே 14]

9 அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்

அ. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளித்தல்) சட்ட முன்வடிவு 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே,

“1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1981) ஆய்வுக்கு* எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

என்று மொழிகிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJA SHEREEF : Sir, I move the following amendment:

“That the Tamil Nadu Industrial Establishment (Conferment of Permanent Status to Workmen) Bill, 1981 (L.A.Bill No. 40 of 1981) be referred to a Select Committee”.

THIRUMATHI T. RAJAMBAL : I second it.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The motion and amendment are before the House for discussion.

THIRU K.S.G. HAJA SHEREEF : Sir, I have got my own apprehension about the functioning of this Bill. I have got my own doubts whether this Bill will be able to do greater good to the workers. There are tens and thousands of small-scale industries and very small industries which obtain contracts from various public sector companies and supply. On these occasions they have to employ men for extra work and after completion of the extra work, they ask these people to go. There is no need for a special Bill regarding conferment of permanency of temporary workmen. As it is under the provision of Industrial Disputes Act, a dispute for permanency can be and is being raised and the adjudication machinery can deal with the same on the merits of each case. If however, an omnibus Bill like this is placed, the conditions and circumstances in individual units which may require special consideration will be totally lost sight of.

In the normal course of things, when there are permanent vacancies, the employers would only naturally and in fact are only making temporary workmen permanent. This is also covered by the various settlements in individual units. Hence no special legislation is called for.

*1981-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 20-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[K. S. G. Haifa sherieef]

[1981 மே 14]

The Bill as worded may deter employers from employing additional hands to meet short term increase in work or to meet short term demands, in view of being compelled to make temporary workmen permanent. This in turn may affect the utilisation of existing capacity.

If this Bill is passed in Tamilnadu this would have adverse consequences on setting up new industries by entrepreneurs from outside the State and as a result the industrial growth of the State and employment potential may be affected.

சார், இதற்குத் திருத்த மசோதா கொடுத்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக, பல கஷ்டங்கள் அவசியம் வருமென்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அரசாங்கம் அனுப்பினால், அதிலே நல்லவிதமாக இதற்கு ஒரு தீர்வு கண்ட பிறகு, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

திரு. ஜே. ஜேம்ச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கக்கூடிய, பல வருஷங்களாக, பல இயக்கங்களை நடத்தி, நிரந்தரமாக்கப்பட்டு வேண்டும், அதற்கு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு, பல இயக்கங்களை நடத்தி வந்ததை இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இந்த நோத்திலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், நல்ல நோக்கத்தோடு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான, பர்மனென்ட் ஸ்டேடஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்கள் அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தாது என்ற ஐயத்தை எங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவேதான் இது சம்பந்தமாக சில திருத்தங்களை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்கள் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்தை அமைத்துக் கொடுத்தால், தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் பயனடைவார்கள். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தினால் பெரிய ஏமாற்றம் ஏற்படக்கூடிய நிலையை இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் ஏற்படுத்துவார்கள் என்பதை நாம் பல ஆண்டுகளாகப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளி வர்க்கம், அவர்கள் சுரண்டலை நிலைநாட்டுவதற்காக, இந்த நாட்டிலுள்ள பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக, இந்த கூட்டிலே தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலையிலே இந்தச் நமையைச் சுமத்துகிறார்கள். அப்படிச் சுமத்தி, சுரண்டுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று இன்று பல Unfair and anti-labour practices-ஐ கையாள்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

1981 மே 14]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

இந்த நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரேரணையை என்னால் ஆதரிக்க முடியாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் இன்று பல பப்ளிக் செக்டாரிலே கான்ட்ராக்ட் ஏற்படுகிறது. அப்படி கான்ட்ராக்ட் ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை அவர்கள் வேலைக்கு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்றைக்கு முறையாக தொழில் தகராறு சட்டத்தின்படி பர்மனென்ட் ஸ்டேட்டஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர் வர்க்கம், இயக்கம் நடத்துவது இந்த அரசு உணர்ந்துதான், மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த நேரத்திலே ஒன்றை நான் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லக்கூடிய முறையிலே பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த கான்ட்ராக்ட் முறையிலே வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அப்படி அமர்த்துகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, அந்த கான்ட்ராக்ட் வேலை அதோடு முடிந்து போய்விடுவதில்லை. மீண்டும் அந்த கான்ட்ராக்டர் கான்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்போது அவர் அதே தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்த அரசு காசுவல் ஓர்க்கர்களுக்கு சர்வீஸ் புக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. வேஜ் ஸ்லிப் கொடுப்பதில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் அப்படி சர்வீஸ் புக் கொடுக்க வில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த நேரத்திலே அரசாங்கத்தை குறை கூறுவதற்காக நான் சொல்லவில்லை. உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசு இன்று எம்ப்ளாயராக இருக்கக்கூடிய ஏறத்தாழ 10,000 ஏக்கர்களில் வேலை செய்யக்கூடிய அரசு ரப்பர் தோட்டங்களிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வேஜ் ஸ்லிப் முறையாகக் கொடுக்கவில்லை. இந்த சர்வீஸ் புக்கும் கொடுக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளே இப்படிப்பட்ட நிலைமையைக் கையாளுகின்ற நேரத்திலே, தனியார்கள், முதலாளிகள் பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே, இன்று ஒரு தொழிலாளி கான்ட்ராக்ட் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு ஒரு தொழிலாளியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சர்வீஸ் புக், வேஜ் ஸ்லிப் கொடுக்கவேண்டும். வருஷத்தில் ஒரு கான்ட்ராக்ட் மூலம் 100 நாள் வேலை கிடைக்கும்; இன்னொரு கான்ட்ராக்ட் மூலம் 80 நாட்கள் கிடைக்கும். இப்படி 240 நாள் அவனுக்கு வேலை கிடைக்கிற காலத்தில், பெர்மனென்ட் ஸ்டேட்டஸ், நிரந்தரத் தன்மை அவனுக்கு கிடைப்பதற்கான வழி இருக்கிறது. அப்படிப்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1981 மே 14]

பட்ட ஒரு நிலையை உருவாக்குவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் ஆதரிக்க வேண்டுமே தவிர, செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற பிரேரணை மீண்டும் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தி, இப்படிப்பட்ட சட்டம் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப் பட போகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற முதலாளிகள் மீண்டும், ரெக்கார்டு இல்லாமல், சர்வீஸ் புக் இல்லாமல் இந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை பழி வாங்கி அவர்களை தெருவிலே இறக்கி விடுவதற்கு ஒரு நிலை வரும் என்பதை அவருக்குச் சொல்லி அந்த திருத்தத்தை வலியுறுத்தக் கூடாது என்று பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது தவறாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். முதலாவதாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய -வது ஷரத்திலே 3-வது பிரிவிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 50 தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்குத் தான் இது பொருந்தும் என்றால் இன்று அரசு எடுத்திருக்கிற தொழில் நிறுவனங்களுக்கு, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற 'டெபனிஷனிவருந்து' மிக தூரம் செல்கிறது. ஏனென்றால் மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் நிறுவனத்தில் 5 தொழிலாளர்கள் இருந்தால் அந்த சட்டம் பொருந்துகிறது. 'ஷாப் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்'-லே மூன்று தொழிலாளர்கள் இருந்தால் அந்தச் சட்டம் பொருந்துகிறது. 50 தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய 'ஷாப் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்குத்' தான் அது பொருந்தும் என்றால் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரணமான ஷாப்புகளுக்கு அந்தச் சட்டம் பொருந்தாது. 50 தொழிலாளர்களை வைக்கக்கூடிய ஷாப்புகள் இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மிக கம்மியாக இருக்கும். ஐந்துக்கு மேலே தொழிலாளர்களை வைத்து இருக்கிற தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று தான் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் தொழில் துறையினுடைய பல கமிஷன்களின் பரிந்துரைகளில், ஐந்துக்கு மேலே தொழிலாளர்களை வைத்து வேலை வாங்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் 'வையபிள் யூனிட்ஸ்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று மோட்டார் டிரான்ஸ்போர்ட் டிலே 50 தொழிலாளர்கள் என்ற நிலையிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இது பலன் அளிக்காது. இதுபோன்ற பல தனியார் நிறுவனங்களுக்கு இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு இது பலனளிக்காது. ஆகவே 50 தொழிலாளர்கள் என்பதை மாற்றி 5 தொழிலாளர்கள் என்று கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போல இன்று அரசுத் துறையில் இருக்கிற பல ஸ்தாபனங்களிலே பிராவிடன்ட்பண்ட் ஆக்டிலே எல்லாம் 10 தொழிலாளர்கள் இருந்தால் தானாகவே அந்த சட்டங்கள் அவர்களுக்கு பொருந்துகின்றன. ஆகவே இந்த நேரத்தில் நீங்கள் 50 தொழிலாளிகள் என்று வைத்தால், தொழிலாளர்களை மிகவும் பாதிக்கும் சட்டமாக இது மாறும்

1981 மே 14]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, 50 தொழிலாளர்கள் என்பதை மாற்றி 5 தொழிலாளர்கள் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மற்றொன்று, இது சம்பந்தமாக இன்று 'இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்' என்பதற்கு 'டெபனிஷன்ஸ்' கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த டெபனிஷனிலே ஒரு பாக்டரியில், மோட்டார் பவர் உபயோகப்படுத்துகிற பாக்டரியில், 10 தொழிலாளர்கள் இருந்தால் தான் முடியும், அது பாக்டரி ஆக்ட்டிலே வரும் என்று ஒரு நிலையிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது 50 தொழிலாளர்கள் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் இந்த பாக்டரிகளில், வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் கிடைக்காத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இன்று இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு பாக்டரியிலே வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள் பலன் அடைய முடியாதபடி இருக்கிறது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பெரிய பாக்டரிகளை, சிறு சிறு பாக்டரிகளாக மாற்றி 10 தொழிலாளர்களுக்கு கீழே வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு பேக்டரி ஆக்ட்டிலேயிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு நிலை இருக்கிறது. (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

[முற்பகல் 11-30]

தலைவரவர்களே, I have moved many amendments and I have to explain all those things. நீங்கள் சென்று பார்க்கிற போது பல பெரிய பாக்டரிகளில் சிறு சிறு யூனிட்களாக மாற்றி ஒரு பொருளையே பல இடங்களில் தயார் பண்ணுகிற, அசெம்பிள் பண்ணக்கூடிய நிலையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரே முதலாளி சிறு சிறு யூனிட்களாக வைத்து 10 தொழிலாளர்களுக்கு கீழே வைத்துக்கொண்டு பாக்டரி ஆக்ட்டிலிருந்து தப்பித்துப் கொள்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் 5 தொழிலாளர்கள் என்ற ஒரு திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால் தமிழகத்திலே உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் பயனடைய முடியாது. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள டெபனிஷனில் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்ட்டிலே என்ன கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் சொள்கிறேன். ஆனால் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்ட்டு ஒரு பேக்டரிக்கு ஒரு தொழிலாளருக்குப் பொருந்துகிறது. பிளான்டேஷன் ஆக்ட்டிலேயும் ஒரு தொழிலாளிக்கு பொருந்துகிறது. ஆனால் பிளான்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் 25 ஏக்கரும் 30 தொழிலாளர்களும் இருந்தால்தான் பிளான்டேஷன் ஆக்ட்டு கொண்டு வர முடியும். இன்றைக்குத் தோட்டங்களைப் பங்கு போடக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஃபிராக்மென்டேஷன்ஸ் என்ற முறையிலே வந்து கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்தத் தோட்டங்களின் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கின்ற முறையிலே முதலாளிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிளான்டேஷன் ஆக்ட்டிலே கொடுத்துள்ள

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1981 மே 14]

டெபனிஷனைக் கொடுத்தால் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்குச் சட்டத்தின் பலன்கிடைக்காது. ஆகவே நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை 5 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், பிளான்டேஷனாக இருந்தாலும், டிரான்ஸ்பேரர்ட் அன்ட்ரேக்கிற்காக இருந்தாலும் பொருந்தும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான திருத்தம் என்னவென்றால் 240 நாட்கள் ஒரு வருடத்திலே வேலை செய்திருந்தால் அந்தத் தொழிலாளருக்கு நிரந்தரமான முறையிலே உள்ள சலுகைகள் அத்தனையும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டங்கள் இருக்கின்றன. பிராவிடன்ட் பண்ட் ஆக்டிலே 240 நாட்கள் வருடத்திலே தொழிலாளி வேலை செய்திருந்தால் பிராவிடன்ட் பண்ட் பெனிபிட் கிடைக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்டிலே சாப்டர் 5 ஏ-யிலே உள்ள பெனிபிட்டுகளைப் பெறுவதற்காக ஒரு வருடத்திலே 240 நாட்கள் வேலை செய்திருந்தால் போதும் என்ற முறையிலே போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லேபர் இலாகா அட்ஜுடி கேஷனுக்கு அனுப்ப டெக்னைஸ் பண்ணுவதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு 240 நாட்கள் வேலை செய்யவில்லை ஆகவே நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப முடியாது என்று சொல்லிப் போடப்பட்ட உத்திரவுகள் இருக்கின்றன, நான் காட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே ஒரு வருடத்திலே 240 நாட்கள் என்பது மாமூலமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட கன்வென்ஷனாக அல்லது ஒரு பழக்கமாக இந்த நாட்டிலே இருப்பதன் காரணமாக 12 மாதத்திலே 240 நாட்கள் என்ற திருத்தத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்து

“3 (1) Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force every workman who is in continuous service for a period of four hundred and eighty days in a period of twenty-four calendar months in an industrial establishment shall be made permanent.”, என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருடங்கள் அதிலே 480 நாட்கள் என்று போட்டால் சரியாக இருக்காது. ஆகவே இரண்டு வருட சர்வீஸோ அல்லது ஒரு வருடத்திலே 240 நாட்கள் சர்வீசோ என்று இருக்கக்கூடிய முறையிலே பெர்மனன்ட் ஸ்டேட்டஸ் கொடுக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கினால்தான் தமிழகத்திலே உள்ள முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை நிரந்தரப்படுத்துவதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கமுடியும். அப்படிச் செய்தால்தான் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான பலன்கள் பெற்றிக் கொடுக்க முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுக்குப் பலன்கிடைக்க முடியும்.

மற்றொரு முக்கியமான திருத்தம் சீஸனல் இண்டஸ்ட்ரி என்பது. சீஸனல் இண்டஸ்ட்ரி எது என்பதை முடிவு செய்வதற்கு இண்டஸ்ட்ரியல் ஆக்டிலே அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1981 மே 14]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

கிறது. ஆகவே இங்கேயும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதே நேரத்திலே சீஸனல் இண்டஸ்ட்ரி என்று சொல்லப்படுகிறபோது 240 நாட்களுக்கு மேலே வேலை செய்கிற போது, ரா. மெட்டிரியல்ஸ் இல்லாத அல்லது பவர் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறபோது அவர்களுக்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக வேலை செய்ய முடியாத நிலை தமிழகத்திலே பல இடங்களிலே இருக்கிறது.

இந்த அளவிலே “சீசனல் இண்டஸ்ட்ரி” என்று வாதாடி, தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டிய உரிமைகளைக் கொடுப்பதிலேயிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். எனவே, “சீசனல் இண்டஸ்ட்ரி” என்ற ஷரத்தை இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும். “சீசனல் இண்டஸ்ட்ரி” என்ற ஷரத்து இங்கே இருக்குமேயானால் முதலாளிகள் அதை இங்கே பயன்படுத்திக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு பர்மனென்ட் ஸ்டேட்டஸ் கொடுப்பதிலேயிருந்து தப்பித்துக் கொள்வார்கள்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், 7-வது ஷரத்திலே “Nothing contained in this Act, shall apply to workmen employed in an industrial establishment engaged in the construction of buildings, bridges, roads, canals, dams or other construction work whether structural, mechanical or electrical.” என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்கள், இவர்கள் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் பயங்கரமான சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு? அதுதான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மிக முக்கியமான விஷயம்.

இன்று ஒரு விஷயத்தை இது சம்பந்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், டேம்ஸ், பிரிட்ஜஸ் போன்று உள்ள பெரிய அளவிற்கான வேலைகளைச் செய்யக்கூடிய கான்ட்ராக்டர்கள் நிரந்தரமாக இந்த வேலைகளிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தரமாகவே தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலாளிகளை இந்தச் சட்டத்தினுடைய வரம்பிற்குள்ளே கொண்டுவருவதற்கு சர்வீஸ் புக் கொடுத்து ஒரு தொழிலாளியை வேலைக்கு வைத்தால் அடுத்த ஓர்க்கிலே அந்தத் தொழிலாளியைத்தான் வைக்க வேண்டுமென்ற நிலையை நாம் உருவாக்காமல் அந்தத் தொழிலாளிக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த முடியாது. அவர்கள் அந்த அளவிற்குப் பயங்கரமாகச் சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஷரத்து அந்தச் சட்டத்திலே இருக்குமேயானால் அப்படிப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் நிச்சயமாகக் கிடைக்காது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே, இன்று நான் என்ன வேண்டிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்றால்

திரு. [ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[1981 மே 14]

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடு, நல்ல உத்தேசத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய பயன் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கப்படாத பாதுகாப்பு கிடைக்கப்பட வேண்டுமென்றால் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை வெறும் மெக்சானிக்கலாகப் பார்க்காமல் இன்று தொழிலாளர் அரங்கத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உண்மையான நடைமுறைகளையும், நிலைமைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, அதிலே தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலே உள்ள திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று மற்றொரு விஷயமாக நான் என்ன சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் என்றால், வேலை நிறுத்தங்களில் “இல்லீகல் வேலை நிறுத்தங்களாக” இருந்தால் அந்த சர்வீஸ் கணக்கில் எடுக்கப்பட வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. “இல்லீகல்” என்பது இன்றைக்கு மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இந்த பப்ளிக் செக்டார் அண்டர்டேக்கிங்ஸிலே அல்லது பப்ளிக் யுடிவிட்டி சர்வீஸிலே சட்டபூர்வமான வேலை நிறுத்தம் நடத்த முடியாது. இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்டிலே ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் அங்கே வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது. வேலை நிறுத்தத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டால் உடனடியாக அங்கே கன்சிலியேஷனுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியாக வேண்டும் கன்சிலியேஷன் ஆபிசர். அப்படி கன்சிலியேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் வேலைநிறுத்தம் செய்வது சட்டவிரோதம், ஆகவே, இந்த பப்ளிக் யுடிவிட்டி சர்வீஸிலேயும், பப்ளிக் செக்டார் அண்டர்டேக்கிங்ஸிலேயும் அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது பப்ளிக் யுடிவிட்டி சர்வீஸ் அல்லாத அண்டர்டேக்கிங்ஸிலே கூட ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்டால், பப்ளிக் யுடிவிட்டி சர்வீஸ் என்று இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட்-லே வராத ஸ்தாபனங்களை “கோட் ஆஃப் டிசிப்ளின்” லே கொண்டு வந்து ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த ஸ்தாபனங்கள் ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுக்கக் கூடிய நேரத்திலே லேபர் ஆபிசர் கன்சிலியேஷனுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்புகிறார். ஆகவே, கன்சிலியேஷன் என்று வந்தால் தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அது சட்டவிரோதம். கன்சிலியேஷனிலே முதலாளிகள் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர மாட்டார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்று. ஆனால், பலயிடங்களிலே நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், முதலாளிகள் பிடிவாதமாக ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வராமல் தொழிலாளிகளை வேலைநிறுத்தத்திற்குத் தள்ளி விட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையிருக்கிறது. அவர்களை முதலாளிகளே ப்ரோவாக் செய்து வேலை நிறுத்தத்திற்கு

1981 மே 14]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அனுப்பக்கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இல்லீகல் ஸ்ட்ரைக் என்ற வார்த்தை இந்தச் சட்டத்திலே இருக்குமேயானால் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய டலன் கிடைக்காது.

(முற்பகல் 11-40)

ஆகவே, 'இல்லீகல் ஸ்ட்ரைக்' என்பது மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருப்பதில், ரிட்ரெஞ்ச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளி சம்பந்தமாக உள்ளது. ஸ்டேட் ரூலில் ரிட்ரெஞ்ச் மெண்ட் ஏற்பட்ட தொழிலாளி ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் அந்தத் தொழிற்சாலைக்குள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுவதில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று இதில் இருக்கிறது. சென்ட்ரல் ரூலில் அப்படிப்பட்ட வரம்பு கிடையாது. 5 வருஷ காலத்திற்குள் கூட ரிட்ரெஞ்ச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளி, என்னை வேலைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று டிமாண்ட் செய்ய உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே இல்லீகல் ஸ்ட்ரைக் என்று குறிப்பிடுவதை எடுத்து, தொழிலாளியைப் பொறுத்தவரையிலே மாநிலச் சட்டத்திலே இருக்கிற 3 மாத காலம் என்பதற்குப் பதிலாக, 1 வருஷ காலம் என்று ப்ரொட்டொக்ஷன் கொடுக்கப் பட வேண்டும். ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக, இந்தச் சட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலைமைகளை கணக்கிலே கொண்டு, நாட்டிலே தொழில் அமைதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தைப் பொதுவாக வழிமொழிந்து அதிலே இருக்கிற யதார்த்தமான உண்மைகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள், தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளிக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிமுகம் செய்து ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தை விட்டு ஆய்வு நடத்தி அதிலே ஒருசில உணர்வுகளை ஆளுங்கட்சியினுடைய சார்பாக எடுத்து வைக்கிற வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்த மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றிகளையும் வணக்கங்களையும் நான் முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ள பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் பல்லாயிரக்கணக்கான, பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாக இருக்க முடியாது. இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு பல தொழில் அதிபர்கள்,

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

[1981 மே 13]

முதலாளிகள் என்ற ஸ்தானத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் சற்று அஞ்சுவதாக, சற்று பயப்பட்டு பின் வாங்குவதாக இருக்கிற சூழ்நிலை இன்றைய தினம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. என்பதை எடுத்துக் கூறுகிற விதத்திலே நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் இதைப் பொதுக் குழுவுக்கு விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அது அவசியமா, தேவையா என்று எண்ணிப் பார்க்கிற கட்டாயத்திலேதான் நம்மைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் நின்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் முதலிலே சொல்லிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கவேண்டும், தொழிலாளர்களுடைய சிந்தனைக்கு மதிப்பைத் தரலாகாது, எடுத்தேன், கவிதத்தேன் என்ற முறையிலே எந்தத் தொழிலாளியை வேண்டுமானாலும் எந்த நேரத்திலே வேண்டுமானாலும் வீட்டுக்கு அனுப்புகிற அதிகாரம் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தத் தொழில் அதிபர்களுக்கு ஒரு சிவப்பு விளக்காக இந்தச் சட்டம் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே போல நாளைக்கு என்ன செய்வது, வேலை இருக்குமா உறுதி கிடைக்குமா நம்பிக்கை இருக்கிறதா, உத்திரவாதத்திற்கு என்ன பதில் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பச்சை விளக்காக இந்தச் சட்டம் காட்சியினை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பச்சை விளக்காக இன்றையதினம் காட்சி அளித்து கொண்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் கிடைத்ததற்குப் பிறகு பல்வேறு அரசுகளை இந்தத் தமிழகத்து மக்கள் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தாலும் கடந்த ஆட்சிகளால் கொண்டு வர முடியாத கொண்டு வரப்படாத, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கென உத்திரவாதம் அளிக்கிற இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இலட்சோப லட்சம் தொழிலாளர் உள்ளங்கள் இன்றைக்கு வாழ்த்தும், வரவேற்கும், போற்றிப் பாராட்டும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது.

எத்தனையோ தொழிலாளிகள், எத்தனையோ தொழில் நண்பர்கள் எல்லாம் ரத்தம்ஔ் சொரிந்ததற்குப் பின்னாலேதான் சாட்சியம் கூறுகிற தொழில் கூடங்கள், பசுமைச் சோலைகள் முன்னாலே நிற்குகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஒரு கவிதையிலே வடித்துக் காட்டினார். அந்தக் கவிதை வரியை நினைவுட்டுகின்ற அளவில் அதற்கு உருவகம் அமைத்தத் தன்மையிலே, இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே இருக்கிற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் வரவேற்பவர்கள் என்ற நல்ல நம்பிக்கை நமக்கெல்லாம் இருக்கின்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பஞ்சாலகைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும்,

1981 மே 14]

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

டெக்ஸ்ட்டுக்களிலே வேலை செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் பல்வேறு நிறுவனங்களிலே பணிபுரிந்து கொண்டு இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் ஆண்டாண்டு காலமாக உழைத்து வந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு ஒரு உத்திரவாதம் இருக்கிறதா? அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறதா? அடுத்த நான் வேலை கிடைக்கும் என்ற திட்டவட்டமான உணர்வு அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இதுநாள் வரையில் இருந்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாகக் கிடையாது?

ஆனால் அப்படி ஏங்கி தவித்துக் கொண்டிருந்து, கையறு நிலையில் இருந்த, கைகளைப் பிசைந்து கொண்டிருந்த, நாளை மறுநாள் வீட்டுக்கு அனுப்புவார்களோ அல்லது இன்றைக்கே சீட்டுக் கிழித்து போடுவார்களோ என்று ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே தான் அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கின்ற முறையில், உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு, உங்களுக்கு இப்போது உத்தரவாதம் இருக்கிறது, உங்களுக்கு தொழிலிலே ஒரு உறுதிப்பாடு உண்டு, ஏனென்றால் இது உழைக்கின்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாக அமைந்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை அந்தத் தொழிலாளர் உணர்வுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிற அளவில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். பல பேர் கேட்கலாம். அப்படி எத்தனை தொழிலாளர்கள், எத்தனை ஆண்டுக்காலமாக, எங்கெங்கே வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்ற கேள்விகள் கூட கேட்கப்படலாம்.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்வேன், ஆதாரத்தோடு சொல்வேன். இன்றைக்கும் திருப்பூர் நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய எஸ்.ஆர்.சி. மில்லிலே அங்கே 800க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே 400-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் டெம்பரரி யாகத்தான். பதிலியாகத்தான், ஓராண்டு இரண்டாண்டு காலமாக அல்ல, 10, 12, ஆண்டு காலமாக டெம்பரரி யாகத்தான் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அகவிலைப்படி கிடையாது வேறு விதமான போனஸ் கிடையாது, அவர்களுக்கு தீபாவளி இனாம் கிடையாது. முன்பணம் அவர்கள் கேட்டால் அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு நிர்வாகம் மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் நிலையான தொழிலாளர்கள் அல்ல. நீடித்து நிற்கக்கூடிய உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அல்ல. எனவே அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு 6 ரூ. 5 ரூ என்ற அளவிலே கூட அந்த எஸ்.ஆர்.சி. மில் நிர்வாகம் இருக்கிறது. அதேபோல பவானியில் இருக்கக்கூடிய கந்தசாமி நூற்பாலை. திருச்செங்கோட்டிலே இருக்கக் கூடிய குளிக்காரா மில்ஸ், அதேபோல

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

[1981. மே 14]

ராஜபாளையம்மில்ஸ். அந்த நிர்லாகத்தினர் எல்லாம் இன்னும் தொழிலாளர்களை கொத்தடிமை போல நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசினுடைய தீர்க்கமான கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஜனநாயக யுகத்திலேதான், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்று சொல்லி பல்வேறு சட்டங்களை புரட்சித் தலைவர் அரசு இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் தான் நாள் மேற்குறித்த நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய ஜே.கே.கே. அங்கப்ப செட்டியார் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய, அவர்களுடைய வகையறாக்கள், அவர்களுடைய உறவினர்கள் நடத்தக்கூடிய இந்தப் பஞ்சாலைகளில் எல்லாம் தொழிலாளத் தோழர்கள். பழிவாங்கப் படுகிறார்கள். ஆண்டாண்டு காலமாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாடாக உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கிறதா? இல்லை. 12 ஆண்டுக்காலம், 15 ஆண்டுகாலம் உழைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது பரிகாரத்தை இந்த நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தந்திருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. ஃபாக்டரி ஆக்ட் காற்றிலே பறக்கவிடப்படும். தொழிலாளர் ஆணையாளர் ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பித்தால் அந்த உத்தரவுகள் உடனடியாக குப்பைத் தொட்டிக்கு அனுப்பப்படும். ஒரு சர்வாதிகாரத்தனம் அங்கே கோலோச்சிக் இருக்கும் நிலைமையை நான் அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

(முற்பகல் 11.50)

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் 450 நாட்களாக அந்தத் தொழிலாளி தொடர்ந்து ஒரு இடத்தில் பணியாற்றிய ஒரு நிலைமையைத் தெரியப்படுத்தினால் அவனுக்கு நிரந்தரமான நிலைத்த வேலை கிடைக்கும். அது எந்தப் பாக்டரியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்துகின்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, நான் மேலே சொன்ன அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களின் உள்ளத்திலே எல்லாம், அந்தத் தொழிலாளர்களின் இதயத்திலே எல்லாம் ஒரு இளந்தென்றல் வீச. ஒரு இன்பத்தென்றல் உருவாக வழிவகை செய்கின்ற வகையில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகின்றேன். இந்தச் சட்டம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பெருத்த வரப்பிரசாதமாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 மே 14]

[திரு ஆர். மணிமாறன்]

கோவை மாவட்டத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் பல்வேறு டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்கள் இதே மாதிரி இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. வேஸ்ட் சாட்டன் மில் என்று வைத்துக்கொண்டு நல்ல பஞ்சாலைகளில் என்னென்ன உற்பத்தியைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்களோ அதை எல்லாம் அங்கே உற்பத்தி செய்து கொண்டு, ஆனால் அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போல் கொடுக்கக்கூடாது, அதை விடக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும், டெம்பரரியாக, பதிலியாக நாளைக்கு வேண்டுமானாலும் அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பலாம். நாளை மறுநாள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம் அவர்களுக்கு ஞாயிறு விடுமுறை கிடையாது, ஓவர் டைம் கிடையாது, 8 மணிக்கு மேல் வேலை செய்தாகவேண்டும் என்கிற அந்தக் காரணத்திற்காக வேஸ்ட் சாட்டன் மில் என்ற பெயரிலே அந்தப் பஞ்சாலைகளை அவர்கள் நடத்திக்கொண்டு இரக்கிறார்கள். எந்தெந்த வேலைகளை எல்லாம் பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளில் செய்கிறார்களோ அவற்றை எல்லாம் இந்த வேஸ்ட் சாட்டன் மில்லிலே செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி வேலையை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை இன்றையதினம் கொடுத்து வருகிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் இதைப்போல் பல்வேறு டெக்ஸ்டைல் மில்கள் இருக்கின்றன. பல்வேறு வேஸ்ட் சாட்டன் மில்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்த்து, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் நல்வாழ்வு கிடைக்க அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு மறுமலர்ச்சி கிடைக்கும் வகையில் இந்தச் சிறப்பான சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நெசவாளர் தொழிலாளர் நலனுக்காகச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் மூலமாக டெட்சோபல்ட்சம் மக்களின் உள்ளத்திலே எல்லாம் ஒளிஏற்பட அகல் விளக்கு ஏற்றி வைத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் வாழ்வு சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற வகையில் ஒரு துருவ நட்சத்திரமாக இந்தச் சட்டத்தை ஒருவாக்கிக்கொண்டு வந்து இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதொரு காரியமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கூட பல்வேறு விவாதங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டன. பல்வேறு விவாதங்களை எடுத்து வைத்து நம்முடைய மாமன்றத்திலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களை தொழிலாளர்களை ஆதரிக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூட வரவேற்றார். ஒரு சில திருத்தங்களைக் கூட அவர்கள் தந்து இருக்கிறார்கள். நான் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு ஆர். மணிமாறன்]

[1981 மே 14]

இந்தச் சட்டத்தின் 6-வது பிரிவிலே 'தண்டனைகள்' என்ற தலைப்பிலே "தொழிலதிபர் எவரேனும் 3-ஆம் பிரிவின் விதித் துறைகளை மீறினால் அவருக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் அபராதம் விதிக்கப்படும். அவர் அக்குற்றத்தைத் தொடர்ந்து செய்வாரேயானால், முதல் தடவை குற்றம் செய்த பின்னர், தொடர்ந்து அக்குற்றத்தைச் செய்து வருகிற ஒவ்வொரு நாளுக்கும் இருநூறு ரூபாய் வரை மேற்கொண்டும் அபராதம் விதிக்கத்தக்கதாகும்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது எல்லாம், ஒரு முதலாளி தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய உழைப்பை மாத்திரமே அட்டைபோல் உறிஞ்சிக்கொண்டு, அவர்களிடத்திலே உழைப்பை மாத்திரமே வாங்கிக் கொண்டு அவனுக்கு ஏற்ற கிரம்பரிகாரம் கொடுக்காமல், அவனைப் பழி வாங்கும் நிலையில், அந்தத் தொழிலாளிக்கு ஆதரவு தராத முறையில் நின்று கொண்டு இருந்தால், அந்தத் தொழிலாளியைப் பழி வாங்க முயற்சித்தால், அந்த முதலாளிக்கு 5000 ரூ. வரை அபராதம் என்று இந்தச் சட்டத்திலே கண்டு இருக்கிறது. இந்த 5000 ரூ. என்பது மிகப் பெரிய முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் சாதாரண பணம். ஆகவே, இந்த 5000 ரூ. என்பதை 10000 ரூ. என்று ஏன் உயர்த்தக் கூடாது, ஏன் அப்படிப்பட்ட ஒரு எச்சரிச்சனையைக் காட்டக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், ஆயிரம் சட்டங்கள் போட்டாலும் அந்தச் சட்டங்களை எங்களால் உடைக்க முடியும் என்று மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கும் முதலாளித்துவ போக்கை முறியடிக்கும் வகையில் இந்த 5000 ரூ. என்பதை 10,000 ரூ. என்று மாற்றிட முடியுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் மானசீகமாக தொழிலாளர்களின் பால் உள்ள தார்மிக உணர்வின் அடையாளமாக தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிபலிப்பாக நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை அமைச்சரவர்கள் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் ஒவ்வொரு நாளும் 200 ரூபாய் அபராதம் என்ற அளவிலே இருந்தாலும் கூட குறைந்த பட்சத் தண்டனை கொடுக்க அரசு முன்வருமா? அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கேற்ற வகையில் காரியங்களைச் செய்வார்களா என்ற வினாவை எழுப்பக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, பல்வேறு அரசுகள் இருந்தாலும் இலட்சோப லட்சம் தொழிலாளர்கள் ஆண்டாண்டுக் காலமாக ஒரே தொழிற்சாலையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்று நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு நிலை, அந்த அவநம்பிக்கை "காற்றிலே கலந்த கீதமாக" மாற்றப்பட்டு, அந்த ஏழை எளிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு புனர்வாழ்வை அளிக்கின்ற இந்தச் சட்டம், ஒரு புனர்ஜென்மத்தை உருவாக்கித் தருகின்ற இந்தச் சட்டம், எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம், ஒரு கலங்கரை விளக்காக இருக்கிறது இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு வழிகாட்டுகிற திசைகாட்டும் கருவி

1981 மே 14]

[திரு. ஆர். மணிமாறன்]

யாக மாற்றப், பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டம், காலைக் கண்ணாடியாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்தச் சட்டம் ஒரு உன்னதமான சட்டம், ஒரு மகோன்னதமான சட்டம், மகத்தான சட்டம். ஆகவே: இலட்சோப இலட்ச தொழிலாளர்களின் சார்பாக இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனுடைய 'காரண—நோக்க விளக்கம்' என்ற பகுதியிலே பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு ஏற்ற முறையிலும் அவர்கள் பெறவேண்டிய சலுகைகளைப் பெற முடியாமல் பல்வேறு சிரமங்கள் ஏற்பட்டதாலும் இத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு நேர்மறையாக அவர்கள் நிரந்தரமாக ஆவதற்கான வழிமுறைகளைத் தெளிவாக இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லவில்லை.

குறிப்பாக இதிலே 50 பேர்களுக்கும் குறையாமல் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்ற தொழில் நிறுவனம் என்ற அந்தப் பகுதியில் குறைந்த பட்சம் 5 பேர்கள் இருந்தாலும் என்றுகூட போட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் பரவாயில்லை. 10 பேர்கள் இருந்தாலும் இது பொருந்தும் என்ற முறையில் அமைச்சரவர்கள் இதை மாற்றி அமைப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு இதுவரையில் விலக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 7-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில தொழில் நிறுவனங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள பணியாளர்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தாது என்பது, கட்டிடங்கள், பாலங்கள், சாலைகள், கால்வாய்கள், அணைகள் கட்டுமானப் பணியிலோ, இயந்திர மின்சார வகையில் பிற கட்டுமானப் பணியிலோ ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு தொழில் நிறுவனத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிற பணியாளர்களுக்கு இச்சட்டத்தில் கண்டுள்ளது எதுவும் பொருந்தாது, என்று இருக்கிறது. இது operation succeeds but the patient died என்பது மாதிரி இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு பல பாலங்கள் அமைக்கும் பணியிலே, இயந்திரப் பிரிவுகளிலே, கட்டுமானப் பணிகளிலே பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதிலேதான் விபத்தும் அதிகம். அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு இது பொருந்தாது என்பது தென்னை மரம் ஏறி தேங்காய் பறித்த கதையாக ஆகிவிடும். இதற்கு முன்னால் நிலச்சீர்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1981 மே 14]

திருத்தச் சட்டம் என்று அறிவித்தார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும், மிச்சம் வரும், பகிர்ந்து கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் தென்னை மரம் ஏறி தேங்காய் பறித்த கதையாகிவிட்டது. சட்டம் வந்தது, சர்ப்பிள எவ்வளவு என்றால் தெரியாது. அதைப்போலத் தான் இந்த சட்டமும் இருக்கிறது.

‘தென்னை மரம் ஏறி தேங்காய் பறித்த கதை’ என்ன வென்றால் ஒரு தன்னுடைய மரத்திலே தேங்காய் பறிக்கச் சொன்னான். தேங்காய் பறித்தவன், ‘எனக்கு இரண்டு’ ஏறியதற்கு ஒன்று, இறங்கியதற்கு ஒன்று, பறித்ததற்கு ஒன்று’ என்று சொல்லி, 5 தேங்காய் பறித்தபின் ஐந்தையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான். மரத்திலே பறிக்கச் சொன்னவனுக்கு ஒன்றும் இல்லை. அந்த மாதிரி தான் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தது. அதனால் பலன் ஒன்றும் கிட்டவில்லை. ஆகவேதான் தேங்காய் பறித்த கதை மாதிரி இருக்கிறது இந்தச் சட்டம் என்று சொல்கிறேன்.

பால வேலை செய்கிறார்கள் என்பது நாட்டிலே ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்திவது. அணைக்கட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்கிறபோது தண்ணீரை, தேக்கி விவசாயத்திற்குக் கொடுப்பது, அப்படிப்பட்ட அடிப்படை தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாது என்றால் இதை எந்த நோக்கத் தோடு போட்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

(நண்பகல் 12-00)

கட்டிடங்கள், பாலங்கள், சாலைகள், கால்வாய்கள், அணைகள் கட்டுமானப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிற முக்கியமான தொழிலாளர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கு இது பொருந்தப் போகிறது; எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

இந்த தோஷை இணைக்கப் பாலம் கட்டுகின்ற தொழிலாளிக்கும், அணை கட்டுகின்ற தொழிலாளிக்கும் இந்த சட்டம் பொருந்தாது என்று சொன்னால் வேறு எந்தத் தொழிலாளிக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும், எனவே இவர்களுக்கும் பொருந்தும்? என்ற முறையிலே இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

அதேபோல இதிலே இன்னொன்று. இதன் மூன்றாவது பிரிவிலே 24 காலண்டர் மாதங்களில் 480 நாட்கள் தொடர்ந்து பணி புரிந்து வரும் ஒவ்வொரு பணியாளரும் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்று இருக்கின்றது. இப்படி 24 காலண்டர் மாதங்களில் 480 நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக

1981 மே 14]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

எந்த முதலாளி எந்தத் தொழிலாளியை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்? ஒன்று கடையின் பெயர் மாறிவிடும். அல்லது போர்டை மாற்றிவிட்டு புதிய தொழிலாக ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஆகவே இந்த வகையிலே ஒரு நாள் இன்னும் இருக்கின்றது என்ற நிலை வரும்போதே அந்த ஆளையே வேலையிருந்து நீக்கிவிடுவார்கள். ஆகவே 12 காலண்டர் மாதங்களில் 200 நாள் வேலை செய்திருந்தாலே போதும். அதுவும் தெரடர்ச்சியாக வேலை செய்திருக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை என்ற வகையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். ஆகவே தொடர்ச்சி என்பது இருக்கக்கூடாது.

அடுத்து மூன்றிலே இரண்டாவது பகுதியிலே மீண்டும் அதை வலியுறுத்தக் கூடிய ஒரு விஷயம் இருக்கின்றது. அதாவது சட்ட விரோதமற்ற வேலை நிறுத்தம் என்று இருக்கின்றது. எந்த வேலை நிறுத்தம் சட்டத்தோடு நடைபெறுவதாக நாட்டிலே சொல்லப் படுகின்றது? அதேபோன்று சட்டத்தின் அனுமதியோடும், ஆதரவோடும் எந்த வேலை நிறுத்தம் நடந்ததாகக் கருதப் படுகின்றது? எதுவும் கிடையாது. வேலை நிறுத்தம் என்பதே அங்கே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை தான். எனவே அரசாங்கம் இதைக் கருத்திலே கொண்டு மூன்றாவது பிரிவிலே இருக்கக்கூடிய 2-வது ஷரத்திலே உள்ள இந்த வாசகங்களை நீக்கவேண்டும். வேலை நிறுத்தம் என்ற வாசகமே வரக்கூடாது.

அடுத்து தொழிலாளர்களுடைய, தற்போது செயலில் இருக்கக்கூடிய எந்த ஒரு சட்டத்திலும் என்ன சொல்லி இருப்பினும் என்கின்ற முறையிலே திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து 3-வது பிரிவிலே 1-ல் 12 காலண்டர் மாதங்களில் 200 தினங்கள் பணிபுரிந்து வரும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் நிரந்தர மாக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலேயும் திருத்தம் வர வேண்டும். மூன்றாவது பிரிவிலே இருக்கின்ற இரண்டாவது ஷரத்திலே வருகின்ற சட்டவிரோதமற்ற வேலை நிறுத்தம் என்ற அந்த வாசகத்தையும் நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் அதிபர்கள் எவரேனும் 3-வது பிரிவினை மீறினால் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த வாதமே வராது. ஏனென்றால் அவர்கள் மீறவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. 24 காலண்டர் மாதங்களில் எந்தத்தொழிலாளியையும் தொடர்ச்சியாக 480 நாட்களுக்கு எந்த முதலாளியும் வைத்திருக்க மாட்டார்கள் இதுபற்றி மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னை விட மிக நன்றாகத் தெரியும். முதலாளிகள் மிகவும் புத்திசாலிகள், அவர்களுக்குத் தெரியும் எந்தத் தொழிலாளியை எப்போது வெளியேற்றுவது என்று. அல்லது ஆளின் பெயரையே மாற்றிவிடுவது போன்ற பல வித்தைகள் மயில்ராவணன் போன்று கற்றவர்கள் முதலாளிகள். ஹோட்டல் அமராவதி என்றிருந்தால் அதை நியூ அமராவதி என்று மாற்றிவிடுவார்கள். ஆகவே முதலாளிகள் நம்மை விட புத்திசாலிகள். அப்படிப்பட்ட சாகஸக்கூடு விட்டு கூடுபாய்கிற விஷயாட்டுக்களை விளையாடக்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1981 மே 14]

கூடிய முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கின்ற நீண்ட நெடுங் காலமான 24 காலண்டர் மாதங்களில் 480 நாட்கள் தொடர்ச்சி யாக பணிபுரிந்து வரும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் நிரந்தர மாக்கவேண்டும் என்ற இந்த வாசகம் தொழிலாளிகளுக்கு பலன் அளிக்காது. எனவே இப்படிப் பலன் அளிக்காது என்கின்றபோது இதை நிறைவேற்றாத முதலாளிகளுக்கு 3,000 ரூபாய், 500 ரூபாய் அபராதம் என்பது நடக்காத ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்து கொண்டு இந்த சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட ஷரத்துக்களைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய கட்டிடத் தொழிலாளியாக இருக்கட்டும், அணை கட்டுகின்ற தொழிலாளியாக இருக்கட்டும், மில் தொழிலாளியாக இருக்கட்டும், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளியாக இருக்கட்டும், அத்தனை இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே இந்து சட்டத் திருத்தத்திலே சில திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே தான் இங்கே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதிலே நான் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதிலே 7-வது பிரிவிலே மட்டும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஏழாவது பிரிவில் கட்டிடங்கள், பாலங்கள், சாலைகள் போன்ற தொழிலாளர்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தாது என்று குறிப்பிடப் பெற்றிருப்பது சற்று வருத்தத்தைத் தருகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தவர். அவர் இப்படி போடலாமா என்றுதான் அவரிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். நம் தமிழ்நாட்டில் என்று இல்லை, இந்தியத் துணைக்கண்டம். முழுவதும் பல திட்டங்கள் போடப்பட்டு, 5 ஆண்டு திட்ட அளவில் கட்டிடங்கள், பாலங்கள் முதலியன கட்டுவதற்காக திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. இப்படி பணிகள் அதிக அளவில் இருக்கும் அந்த பேர் காண்டிராக்ட் ஊழியர்களுக்கு ஆதரவற்ற நிலைமைதான் நாடெங்கிலும் இருக்கிறது. அது போன்ற ஏழை எளிய தொழிலாளர்களின் நலனையும் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் இது மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதேபோல இந்த காண்டிராக்ட் ஊழியர்களுக்கு, கோவாப்ப ரேட்டிவ் சொசைட்டி மூலமாக இன்னும் அதிக அளவில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் வழி செய்ய வேண்டும்.

இந்தக் காண்டிராக்ட் ஊழியர்கள் தனிப்பட்ட காண்டிராக்டர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலோ அல்லது முதலாளிகள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலோ அவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டதக்க அளவில்தான் இருந்து காண்டிராக்டர்கள். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச்

1981 மே 14]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். இல்லா என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எத்தனைய நன்மைகளை, ரொடாபிரலாஸர்களின் சமூகத்திற்குத் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்களோ, அந்த முயற்சிகளுக்குப் பாதகம் வரும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த நிலைமையை நீங்கள் நிச்சயமாக மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சகோதரர் மணிமாறன் அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த தோழர் அம்பிகாபதி அவர்களும், இந்தச் சட்டத்திலே நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனனுடைய எண்ணத்தோடு, அவர்களுடைய கருத்துகளையும் ஏற்று, ஏழை எளிய தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையில் இந்தச் சட்டத்தின்வாசல் கொண்டு வருவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அதேபோல இந்தச் சட்டத்தில் 3-வது பிரிவில் இரண்டாவது ஷரத்தையும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, இவைகளை நிச்சயமாகச் செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF : Mr. Deputy Speaker, Sir, let me make it very very clear — abundantly clear — that the Congress party is for more employment, providing more employment opportunities, for increasing more per capita income and for more growth and development.

This Bill mostly refers to the casual labourers, which the bill seeks to make them permanent. My anxieties are not for big factories or for big industries because most of the labourers in such factories are permanent. Whenever they have come upto that standard they have been made permanent. I am talking about the smaller units, small-scale industries, which are called the feeder industries or units. Now the Salem Steel Corporation is going to come and there will be a number of small units coming up and there are going to be humpteen small units. They will supply a number of parts and afterwards they will close down. You cannot compel them to make the workers permanent in such units. After the parts are supplied, the workers will be taken out of employment. If this was insisted on such small units, they might migrate to other neighbouring States or some other place. In such cases, there will be more unemployment in our State. I hope the Hon. Minister will examine this aspect also.

Thank you, Sir.

(பிற்பகல் 12-10)

*மாண்புமிகு திரு. எல். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அனைத்துக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் வரவேற்றார்கள். இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்த திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1981 மே 14]

தனக்கே ஏற்பட்டுள்ள சில அச்சங்களை எடுத்துரைத்தார்கள். இது ஒரு மூலை, ஒரு எக்ஸ்டீர்ம். திரு. ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள், சி.பி.எம். கட்சியைச் சேர்ந்தவர். இதிலே இன்னும் மாற்றங்கள் எல்லாம் கொண்டு வரவேண்டும் அப்போதுதான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன்களை முழுமையாக தொழிலாளர்கள் பெறுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது இன்னொரு எக்ஸ்டீர்ம். திரு. ஹாஜா சரீப் அவர்கள் ஒரு எக்ஸ்டீர்ம், திரு. ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள் ஒரு எக்ஸ்டீர்ம், இது ஒரு மூலை, அது ஒரு மூலை. இந்த இரண்டு மூலைகளுக்குப் போய்விடாமல் தொழிலாளர்கள் பலன் அடையக் கூடிய முறையில் நடுநிலையாக இருந்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, பெரிய தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை, சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று திரு. ஹாஜா சரீப் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். திரு. ஹேமச் சந்திரன் அவர்கள் ஐந்து பேர்கள் உள்ள தொழிற்சாலைக்கும் இது பொருந்தவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் எதிர்பார்த்துதான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி யாருக்காக இருக்கிறது? It is for the have-nots. இல்லாதவர்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு எளியவர்களுக்கு, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு. அவர்களுக்காகப் பணியாற்றுகிற அதே நேரத்தில் இப்போது வாய்ப்பு தேடித் தரக்கூடிய தொழில் அதிபர்களை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் நோக்கம் அல்ல. There should be an optimum level of production. உற்பத்தி நிரம்ப இருக்கவேண்டும். Uninterrupted production கூடியவரையில் இடைவெளியில்லாமல் ஒழுங்காக நடக்கக்கூடிய உற்பத்தி பெருகவேண்டும். இவ்வளவும் இருந்தால்தான் ஏழைகள் பலன்பெறுவர் என்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம். ஆகவே அந்த மூலை இந்த மூலை என்று இல்லாமல் எந்த மூலைக்கும் போய்விடாமல் நடுநிலையிலிருந்து இந்த ஆட்சி இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்று 32 ஆண்டுகளாயிற்று. 1973 ஜனவரி 29, 30 ஆகிய தேதிகளில் 25வது ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்ட் இந்த மாநிலத்தில் இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த ஆண்டு? 1973-ல் 1973 ஜனவரியில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1973 சென்றது, 1974 சென்றது, 1975 சென்றது, 1976-ல் அவர்கள் இல்லை. மூன்று ஆண்டுக்காலம் ஒரு கட்சி ஆட்சியில் இருந்தது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இந்தச் சட்டத்தை அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை. அதைத்தான் நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதற்குப் பின்னால் நம் ஆட்சி வந்தது. இப்போது கூட சில ஓட்டைகளைக் காண்பித்தார்கள். இந்த ஓட்டைகள் கூட இல்லாமல் இருக்க

1981 மே 14] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

வேண்டும் என்பதற்காக தீவிர பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபிறகு கூட நாங்கள் அமென்ட்மென்ட்ஸ் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் கவனித்திருப்பீர் களானால் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி நடக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் இதை முன்பே கூட கொண்டு வந்திருப்போம். நான் நேற்று சொன்னதுபோல் இரண்டு ஆண்டுகள் எட்டு மாதங்கள் இருக்கும்போது திடீரென்று ஷோக்காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் டிஸ்மிஸ் செய்துவிட்டார்கள். ஒரு எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் கேட்டிருக்கலாம். உங்கள் அரசாங்கத்தின் இன்ன இன்ன காரணங்களுக்காக விலக்குவதாக இருக்கிறோம், உங்கள் பதில் என்னவென்று கேட்டால் அதற்கு நல்ல பதில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்திருப்பார்கள். அப்படி ஒன்றும் செய்ய வில்லை. எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று திடீரென்று கவிழ்த்து விட்டார்கள். நாங்கள் அங்கே போய் மீண்டும் மக்கள் இங்கே கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த மக்கள்? எந்த மக்கள் எங்களை, இந்த அரசை இங்கே கொண்டு வந்து வைத்தார்களோ அந்த மக்கள் நலன்கள் பெறுவதற்காகத்தான் இதுவரை பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். 1985 ம் ஆண்டு மீண்டும் ஒருமுறை நாங்கள் வாக்காள பெருமக்களை அணுகும்போது இந்தியாவிலேயே தொழிலாளர் சட்டங்கள் அதிகமாகக் கொண்ட வந்து தொழிலாளர்களுக்கு 'இன் மில்ட் ப்ரொவிஷன்' செய்த ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிதான் என்றிருக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்குவோம் என்று சொன்னேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். 1981 ம் ஆண்டில் ஸ்பெரிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் ஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கவேண்டிய சட்டம். ஸம்மணிங்க் பவர், முதலாளிகள் கன்ஸிலியேட்டரி ப்ரொஸிடிகஸ்க்கு வரவில்லையென்றால் சம்ண் போட்டு வரவஸ முக்கக்கூடிய சட்டம். தொழிலாளர்கள் தானாகவே கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய சட்டம். குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் கொண்டுவந்து அதிலும் நன்மை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதில் ஓட்டை உடைசல்கள் என்று சொல்லி அதைச் செல்லாமல் செய்யக்கூடிய கோர்ட்டு உத்தரவு காரணமாக கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லமுடியாது என்ற சட்டம், எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக கைத்தறி நேசவுத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக இந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில்தான் சட்டம் கொண்டு வந்தது. அதோடு இதுவும் சேருகிறது. அந்த மகுடத்தில் இந்த முத்தை எங்கே வைப்பது என்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால் மகுடத்தில் இடம் காலியில்லை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்திருக்கிற நன்மைகளிலே. பெர்மனென்ட் ஸ்டாட்டெஸ். திரு. ஹாஜா ஷெரீப் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். That is postponement by another one year-minimum 6 or 8 months. இன்றையதினம்

இந்தியாவை ஆளக்கூடிய கட்சியினுடைய கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறாரா என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. (குறுக்கீடு) காரணத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். அப்படி சொல்லிவிட்டப் பிறகு நீங்கள் உங்கள் கருத்தைச் சொல்லலாம். அப்போது நான் கேட்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய லேபர் அட்வைசரி போர்டே சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று 73லே முடிவெடுத்தபோது, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இந்த அரசு இந்தச் சட்டமுன்வடிவைத் தயார்செய்து, நகலை டெல்லிக்கு அனுப்பி டெல்லி அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதல் பெற்று, அப்படி ஒப்புதல் பெற்ற பிறகுதான் இங்கே அறிமுகப்படுத்தி, விவாதிக்கப்படுகின்றபோது, டெல்லி அரசாங்கமே அதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாஜா செரீப் அவர்கள் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்வது, மத்திய அரசினுடைய கொள்கைக்கு ஒத்து வருவதாக நான் கருதவில்லை.

THIRU. K.S.G. HAJA SHAREEF:—Mr. Deputy Speaker Sir, I was very definite in telling that I am not worried about the big industries. I am worried mostly about the feeder industries which are developing. We are thinking of bringing on very many big industries here and for supplying parts for those industries, umpteen number of feeder industries will come. If this sort of act is there, I am afraid the feeder industries will have second thinking of coming here. I am not for referring it to the Select Committee but only for postponement. I want more clarifications that this Bill, after due consideration, if piloted, will not affect anybody but it will have more growth and development in a very amicable manner.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தான் நான் சொல்கிறேன்: திரு. ஹாஜா செரீப் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது, சில சிறிய நிறுவனங்களை பாதிக்கும் என்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுதான் இந்த பில்லை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் நிச்சயமாக மத்திய அரசின் கொள்கை திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்களின் கொள்கையோடு ஒத்து வருகிறது என்பதை என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. அவ்வளவு தான். I am not in a position to say that. ஆனால், இதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களில், தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளிகள் 5 பேர் என்பது சாத்தியக்கூறு அல்ல; 50 பேர்கள் என்று நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் திரு. ஹாஜா செரீப் போன்றவர்களைத் திருப்தி

1981 மே 14]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

செய்வதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்திலே திரு. ஹேமச்சந்திரனையும் திருப்திபடுத்துவதற்காக Provided that the Government may by notification apply the provisions of this Act to any industrial establishment employing such number of workmen not less than 50 as may be specified in the notification 50க்கு குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய நிறுவனங்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும்; செயல்படும் என்று இருக்கின்ற காரணத்தினால் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் திருப்திபட்டு, தன் திருத்தங்களை பின்வாங்கிக் கொள்வார் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அவர் கேட்டுள்ள 5 பேர் என்னும் பிரச்சனையும் நீக்கப்படுகிறது என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். 50 more workers. It is a natural corollary. இதற்கு நான் பதில் சொல்லி விட்டேன்.

கடைசியாக அவர்கள், ஒரு வருஷத்தில் 240 நாட்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு இன்டஸ்ட்ரியை இன்பென்ட் ஸ்டேஜ் என்று சொல்வதுண்டு. ஏதேனும் சலுகைகளைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காக இன்பென்ட் இன்டஸ்ட்ரி என்று சொல்லப் படுவதுண்டு. 24 மாதங்களில் 480 நாட்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு ஆண்டில் 240 நாட்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் ஏன் இப்படி கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஒரு தொழிலாளியை வேலைக்கு எடுக்கிறார்கள். அவரை வேலைக்கு எடுத்த பிறகு, ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாகவே அவரைப் பர்மெனன்ட் செய்யவேண்டும் என்றால் 240 நாட்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவ்வாறு இல்லாமல் போய்விடலாம். அப்படிப்பட்ட சாத்தியக்கூறு ஏற்படலாம். ஒரு தொழிலாளி 235 நாட்கள் வேலை செய்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்போது அதனால் அவர் பர்மனென்ட் ஆகாமல் போய்விடலாம். இரண்டு ஆண்டுகளில் 480 நாட்கள் என்று சொன்னால், இந்த ஆண்டிலே குறைகின்ற நாட்களை அடுத்த ஆண்டிலே ஈடுசெய்து கொள்ளலாம். எனவேதான், நாங்கள் இந்த எக்ஸ்டீரிமுக்கும் போகாமல், அந்த எக்ஸ்டீரிமுக்கும் பேர்காமல் நடுநிலையிலே நின்று தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்கிறோம். அதே சமயத்தில், தொழிற் சாலையும் நடக்கவேண்டும். அதுவும் முக்கியம். தொழிற் சாலை இல்லை என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் இல்லை. அதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். unless there are establishments you do not have employees. ஆகவே தான், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு அவகாசம் தரவேண்டும் என்றும், அதிலே 480 நாட்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1981 மே 14]

[பிற்பகல் 12-20]

கேஷுவல் லேபர் என்று எடுக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு ஒரு ஐம்பது பேரை எடுப்பார்கள். 10 நாளைக்கு ஒரு 10 பேருக்கு வேலை கொடுப்பார்கள். இன்னொரு 10 நாளைக்கு ஒரு 20 பேருக்கு வேலை கொடுப்பார்கள். மறுபடி 10 நாளைக்கு இன்னொரு 20 பேருக்கு வேலை கொடுப்பார்கள். தொழிலாளி என்ன நினைக்கிறான் என்று சொன்னால் நமக்கு 20 நாளைக்கு ஒரு தடவை, அல்லது 40 நாளைக்கு ஒரு தடவை வேலை கிடைக்கிறதே என்று நினைக்கிறான். இப்படியே நாலு ஆண்டுகள், ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்து விடும். பிறகு வீட்டிலே இருப்பவர்கள் நம்முடைய பிள்ளை வேலைக்கு போய் விட்டது என்று சொல்லி திருமணம் செய்வார்கள். பெண் கொடுத்தவனும் 'ஏதோ பெரிய கம்பெனியாக இருக்கிறது என்று அதனால் திருமணம் செய்து கொடுத்து விடுவார்கள். பெண்ணை கொடுத்த உடனே நாலு ஆண்டு காலத்திலே மூன்று குழந்தைகளை பெற்று வைத்திருப்பான். சில நேரத்திலே இரட்டை குழந்தைகள் பிறந்து விடுகின்றன. இங்கே என்னோடு இன்று காலையிலே கூட ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவரே சொன்னார். 'அண்ணே எனக்கு நாலு ஆண்டிலே மூன்று குழந்தைகள்' என்று அது எப்படி ஐயா என்று கேட்டபோது, ஒரு தடவை இரட்டை குழந்தை பிறந்து விட்டது; அதிலே ஒன்று ஆண் குழந்தை, இன்னொன்று பெண் குழந்தை என்றார். இரட்டை குழந்தை என்றால் ஒன்று, இரண்டும் ஆணாகவே இருக்கும்; அல்லது இரண்டும் பெண்ணாகவே இருக்கும், என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே ஒரு தோழர் சொன்னார், எனக்கு இரண்டு குழந்தைகள், ஒன்று ஆண், இன்னொன்று பெண் என்றார். இப்படி நாலு ஆண்டு காலத்திலே இரண்டு, மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்று வைத்து விடுவார்கள். சந்தோஷமாக நமக்கு வேலை பெர்மனென்ட் செய்வார்கள் என்று கருதுவார்கள். 200 பேர், 300 பேர் என்று கேஷுவல் லேபராக ஐந்தாண்டுக் காலம், ஆறாண்டுக் காலம் வேலையில் இருந்தவர்களை லேலை இல்லை போ, நீ கேஷுவல் லேபர் என்று சொல்லி வெளியே அனுப்பினால் என்ன பாதுகாப்பு? அவர்கள் தெருவிலே நின்று கண்ணீர் விடுவதைத் தவிர வேறு என்ன வழி இருக்கிறது. தொழிற்சாலை பெயரை என்னால் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு சென்னையிலே, கோவை திருச்சி போன்ற இடங்களிலே மூன்று ரூபாய், ஐந்து ரூபாய், என்று பதினைந்து ரூபாய் வரை தினக்கூலியாக கொடுக்கிறார்கள். டியர்னஸ் அவலன்ஸ் கிடையாது; அட்வான்ஸ் கிடையாது; போனஸ் எக்ஸ்-கிரேஷியா கிடையாது; ஒன்றும் கிடைக்காது. மூன்று ரூபாய் ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய், பதினைந்து ரூபாய் என்று சில இடங்களிலே பெரிய கம்பெனிகளில் வாங்கிக் கொண்டு தொழிலாளி, நாம் பெர்மனென்ட் ஆகப் போகிறோம் என்று ஆசையாக குழந்தையை, மனைவியை

1981 மே 14] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறான், ஆனால் ஒரு நாளைக்கு வந்து இரண்டு பேரையும் கட்டிக் கொண்டு அழுகிறான். நடுத்தெருவிலே நிற்கிறார்கள். என்ன காரணம். பெர்மனென்ட் இல்லை என்கிற காரணம் தான். வெளியே போ என்று சொல்லி விடுகிறார்கள், இங்கே தெருவில் நின்று அழுகிற தொழிலாளி இன்றையிலிருந்து சிரிக்க போகிறார்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் சார் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து; உண்மையான கஷ்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளதற்கு நன்றி சொல்வதோடு. நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே, சட்டமன்ற விடுதியிலே பணி செய்கிறவர்கள் எட்டு ஆண்டு, பத்தாண்டு காலமாக வேலை செய்து, 40 நாள், 60 நாள் என்று வேலை கெட்டுத்து அவர்களை ஒதுக்கி வைத்து பெர்மனென்ட் ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதே கருணையோடு அவர்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு, அவர்களுக்கு ஆவன செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் இப்போது கேட்கிறார்கள். அது தான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் இருக்கிற விசேஷம். அவருக்கு இப்போது குறைந்தது 60 வயது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏறத்தாழ ஒரு நாற்பது வருஷம் பொது வாழ்வில் இருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து புகழ் வாய்ந்தவர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக பாடுபட்டவர், அவருக்கே கூட புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தான் இந்த கேள்வியை கேட்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் வரவில்லை. எல்லோரும் கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள், என்றால் இவர் காலத்தில் வைத்தால்தான் வெற்றி பெறலாம் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இளைய பெருமாள் அவர்களும் அப்படி கருதலாம். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள், இப்போது வேண்டாம். உங்களைப் பற்றி காம்ப்ளிமெண்ட்டாகத் தான் சொல்கிறேன். உட்காருங்கள் கண்டினியூட்டி போய் விடும் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆண்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்ற கழகம் ஆண்டிருக்கிறது (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் வர்களே, தொழிலாளர் சட்டம் என்பது 1948-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவரும் ஒரு சமயத்தில் காங்கிரஸ் தலைவராக இந்த ஜில்லாவில் இருந்தார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 மே 14]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இளையபெருமாள் சாதாரணமானவர் அல்ல. அகில இந்திய புகழ் பெற்றவர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பெருந்தலைவர். பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர், அவர் பெயராலே பெரிய கமிஷன் எல்லாம் வைத்து சிபார்சு ஆகி இருக்கிறது. அவருக்கே கூட இத்தனை ஆண்டு காலமாக இந்த கேள்வியை கிளப்புகிற எண்ணம் வரவில்லை. புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி வந்தவுடனேதான், இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று கேட்கிறார்கள். அதுதான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே இருக்கிற ஆட்சியினுடைய விசேஷம். ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்; இங்கே போராட்டம் அங்கே போராட்டம் என்கிறார்கள், அதெல்லாம் ஏன் வருகிறது? இதுதான் டைம், இதுதான் நேரம் என்று சொல்லி புரட்சித் தலைவரே கேட்டு வாங்கிக் கொள்வோம், அவர் கொடுக்கக் கூடியவர்கள்; கொடுத்து கொடுத்து சிவந்த கரங்களுக்கு கொடுத்தகாரர், கேட்போம் என்று அந்த வகையிலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கிறார். அவர் சொன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மறுக்கக்கூடியவர்கள் யாராவது இருக்க முடியுமா? தைரியம் வந்திருக்குமா? அப்போது சொல்லவில்லை. இப்போது நினைக்கிறார். இப்போது புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். இருக்கிறார். நாம் சொன்னோம் என்றால் அவரிடம் பேரரசுச் சொல்வார். அவர்கள் இந்த ஆப்பர்குனிட்டியைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள்: காங்கிரஸ் சட்டி ஆட்சியில் என்னைச் சேர்மானாகப் போட்டபோது அந்த அந்த மாநிலங்கள் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் சரியாக அமல்படுத்தப்படவில்லை தீண்டாமை சொடுமை இருக்கிறது என்பதைத் தண்டித்தும் எழுதியிருக்கிறேன். அண்ணா இருந்தபோது குஜராத், தமிழ்நாடு மாநிலங்களில் இளையபெருமாள் கமிட்டி ரிப்போர்ட் அமல் செய்யப்பட்டது என்று, புகழ்ந்தும் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாரிணன்: திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதற்கு திரு. இளையபெருமாள் காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்தில் கோரிக்கை வைக்கப்படவில்லை என்ற பொருள்பட அமைச்சர் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் தலைமையில் அகில இந்திய மட்டத்திலே அமைக்கப்பட்ட குழு நாடு ஓராவும் சுற்றி அரிசன சமுதாயத்தை சேர்த்தவர்களுக்கு என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கையை அவர்களே தந்தார்கள். அன்றைக்கு ஆண்டவர்கள் அவர்களுடைய அறிக்கையையே குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டு விட்டார்கள். பரிசீலனை செய்யவில்லை. எனவே இப்போதாவது

[1981 மே 14]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

கோரிக்கை வைத்தால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற அரசாங்கம் நிறைவேற்றுமா என்று பார்க்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெரும்புள்ளி: அருமைச் சகோதரர் நெடுமாறன் என் பேரில் பாதகமான குற்றச்சாட்டு சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. அன்னை இந்திரா காந்தி ஆட்சியில் மனித உரிமை பாதுகாப்பு சட்டம் இளையபெருமாள் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிடுலே கொண்டுவந்தார்கள். ஒரு மாநிலத்திலே தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாசி மக்களுக்கு உத்தியோகத்திலே கொடுப்பதைப்போல் உத்தியோக உயர்விலும் கொண்டுவந்தார்கள். அப்படிக்கொண்டு வந்ததை இந்த மாநிலம் இன்றைக்கும் நிறைவேற்றவில்லை என்பதை நான் நெடுமாறன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: புரட்சித் தலைவர் வந்தபிறகுதான் பல கோரிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்றன. நூதனமான கோரிக்கைகள் வருகின்றன, பலகாலம் கேட்டுவிட்டு ஊறுகாய் பாணியில் போடப்பட்ட கோரிக்கைகள் வருகின்றன. ஏன். ஏன் என்ற கேள்விக்குப் பதிலைச் சொல்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் கொடுப்பார் என்ற எண்ணத்தால், திரு. இளையபெருமாள் பெரிய பார்னிமெண்டேரியன், லெஜிஸ்லேட்டர் இப்போது எழுந்திருக்கிறார்கள். ஏன். திஸ் இஸ் தி டைம், கல் எடுத்து அடித்தால் மாங்காய் விழும். ஏன் புரட்சித் தலைவர் ஆளுகிறார். நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசு கொண்டு வந்து இருக்கின்ற சட்டங்கள், நாங்கள் நெஞ்சை நிமிர்த்திச் சொல்லமுடியும், எத்தனை சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று. ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். எவ்வளவு எச்சரிக்கையாகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். மாண்புமிகு ஹெம்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கேஷுவல் லேபரை எடுத்துவிட்டமுடியாது, டம் கார்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கே அவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்று புகார் கொடுத்தால் அரசும் அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யாராவது கேஷுவல் லேபரை நிறுத்திவிட்டு வேறு ஒருவருக்கு வேலை கொடுத்தால் அவருக்கு கண்டினியூட்டி ஆப் சர்வீஸ் இருக்காதே என்று கேட்டார்கள். நியாயமான கேள்விதான். அதற்காகத் தான் நாங்கள்

“which is not illegal or a lock out or on account of non-employment or discharge of such workmen for a period which does not exceed three months and during which period a substitute has been employed in his place by the employer.”

என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; யாராவது கேஷுவல் லேபரை நிறுத்திவிட்டால் பிரேக் பண்ணலாம் என்று

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1981 மே 14]

சொன்னால் நிறுத்தின 90 நாட்களுக்குள்ளாக வேறு யாரை யாவது கொண்டுவந்தால் நிறுத்திவிட்டவருக்கு சர்வீஸ் கன்டினியூட்டி இருக்கும். What a beautiful amendment it is! ஆழமாகப் பார்க்கவேண்டும். யாராவது 40, 50 நாட்கள் கேஷவல் லேபராக வேலைக்கு வைத்துவிட்டு அவரை நிறுத்தி விட்டு வேறு ஒருவரை வைத்தால் கன்டினியூட்டி இல்லாமல் செய்யமுடியுமா என்றால்

No, it is not possible.

என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

அது இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். யாரையாவது நிறுத்திவிட்டு, 90 நாட்களுக்குள்ளாக வேறு யாரையாவது சப்ஸ்டிடியூட் வேலைக்கு வைத்தால் நிறுத்தப்பட்டவர்களுக்கு அந்த கன்டினியூட்டி ஆஃப் சர்வீஸ் வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னாலும், நேரம் ஆகிறதே பில்கொண்டு வரவில்லையே, பில் கொண்டு வரவில்லையே என்று சொன்னால், கொண்டு வரும்பொழுது கூடுமான வரையில் ஓட்டைகள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் எண்ணுகிறோம். அதைப்போன்றுதான் இந்தச் சட்டத்திலே இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) அதற்கான சாத்தியக்கூறு இப்பொழுது இல்லை. இன்டரஸ்ட் ஆஃப் இன்டஸ்ட்ரியையும் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டாண்டுகள் ஸ்டெபிலைஸ் ஆகி இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் 480 நாட்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தத் தொழிலாளி is a must. அந்தத் தொழிலாளி தேவையானவர்கள், நிறுத்த முடியாது என்று ஆகிவிடுகின்ற காரணத்தினாலே அவர்களைப் பர்மனென்ட் பண்ண வேண்டுமென்று ஆர்க்யூமென்ட் செய்வதிலே நியாயம் இருக்கும்.

அதேபோலத்தான் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஒர்க்கர்ஸ் பற்றி நீங்கள் சொல்லியிருக்கின்ற. construction/workers, building workers, bridge, road, canal and other workers. என்று சொல்லும் பொழுது அது இந்த சட்டத்தை அங்கே செயல்படுத்துவதில் சிரமம் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதை ஒரு டெம்பரரி நேச்சராகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாக வாக்களித்தார்கள். இந்தப் பாராளுமன்றத் தொடர்ச்சுட்டத்திலேயே வந்துவிடும் என்று நான் நம்பியிருந்தேன்.

1981 மே 14]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

ஆனால் ஏமாந்து விட்டேன். எனக்கு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்ற தகவல், இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே வரவில்லை; பின்னால் வருகிறது என்கிறார்கள். அது உண்மையாக வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்று. எப்படித் தமிழக அரசு அவசரம் அவசரமாக ப்ரேக் நெக் ஸ்பீட்டிலே தொழிலாளர் சட்டங்களைக் வேகமாகக் கொண்டு வருகிறதோ அதைப்போல மத்திய அரசும் கொண்டு வரும் என்று நான் ஆசையோடு இருந்தேன். ஆவலோடு இருந்தேன், இந்த அரசு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் மத்திய அரசு அதைக் கொண்டு வரவில்லை. இனிமேல் அடுத்தாற்போல்தான் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தச் சட்டம் வருமேயானால் அதனுடைய விளைவுகள் ஃபர்ப்ரக்ஷன்ஸ் அன்ட் ரீயாக்ஷன்ஸ் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்து அதற்குப்பிறகு நாம் மறு பரிசீலனை செய்யலாம்.

தண்டனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணிமாறன் அவர்களுடைய உணர்ச்சியை நான் மிகவும் மதிக்கிறேன். அதற்குக்காரணம், பத்தாயிரம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்; இன்னும் கொஞ்சம் அவரைப் பேசவிட்டிருந்தால் ஒரு இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கூட சொல்வார்கள். ஏனென்றால், பனியன் தொழிலாளிகள் நிரம்ப வேலை செய்யக்கூடிய இடத்திலே இருக்கக்கூடிய அவர் ஒரு சாதாரண தொழிலாளியாக இருந்தவர். எனவே அந்த உணர்ச்சிகளை நான் மதிக்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றை நீங்கள் உணர வேண்டும். எடுத்தவுடனேயே

We should not be rash. வேகமாக நாம் காரியங்களைச் செய்து விடக்கூடாது. முதலிலே பனிஷ்மென்ட் ஃபார் ஃபைன் என்று சொல்வோம் அதைமீறாமல் ஃபைன் கொடுக்காமல் ஒழுங்காக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவார்களேயானால் நாம் இப்படியே இருந்து விடுவோம்.

(மாறாக) Rs. 5,000—I don't care. it is after all Rs. 5,000—

தொடர்ந்து வருவது. அடுத்து இருநூறு ரூபாயா. பர் டே, என்று தூக்கியெறித்துவிட்டுப் போகிறேன். What is it for me-nothing. என்று அப்படித் தூக்கியெறித்து விட்டார்கள் என்றால் அப்பொழுது கன்விக்ஷன், சிறைக்குப் போகிறாற்போல் திருத்தி விடுவோம். அதுவென்றும் பிரமாதம் இல்லை. சட்டத்தைத் திருத்தி fine or improvement or both

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1981 மே 14]

என்று கொண்டு வருவதற்கு அதிக நாட்கள் ஆகாது. ஆனால் எடுத்தவுடனேயே சிறைக்கு அனுப்புவோம் தொழிலதிபர்களை என்று மிரட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை என்று கருதுகிறோம். இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டத்தை அனைவருமே மதிப்பார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். நல்லெண்ணத்தோடு இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதுவும் புரட்சித் தலைவர்களுடைய எண்ணத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அந்தத் தொழிலதிபர்கள் ஃபைன் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் நடக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன், எதிபார்க்கிறேன், வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

எனவே, நீங்கள் சட்டத்தை முழுமையாக செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய அளவிலே ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இதுவரையில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள், வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள், பாதுகாப்பில்லாத தொழிலாளர்கள் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு அவர்களுக்கு 'பர்மனென்ட் ஸ்டேட்டஸ்' கிடைப்பதை எண்ணி அவர்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்து புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசைப் பாராட்டுவதைப்போல இங்குள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் பாராட்டுவார்கள் என்று நம்பி, 'திருத்தத்தை' பின் வாங்கிக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை ஒரு மனதாக நிறைவேற்றித் தரும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது என்றால் அதிக நாட்களாகும். நான் ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்களுக்குச் சொன்னதைப்போல, We have already obtained the concurrence from the Central Government. மைய அரசினுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே அறிமுகம் செய்து இப்பொழுது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU. K.S.G. HAJASHAREEF;—Mr. Deputy Speaker, Sir, The Hon'ble Minister has not definitely answered my question about the feeder industries position. But I do not want to take it to the Select Committee. I withdraw my amendment.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: "1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களுக்கு மிலையான தகுதியை அளித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 40/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்."

1981 மே 14]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு.இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:—

“பிரிவு 1-இல் (3) வது உட்பிரிவில் இரண்டாவது பராவில் இரண்டாவது வரியில் ‘ஐம்பது பேருக்குக் குறைவான’ என்ற வார்த்தையை நீக்கி அதற்குப் பதில் ‘பத்து பேருக்குக் குறைவான’ என்ற வார்த்தையைச் சேர்க்கவும்.”

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு.ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய திருத்தத்தை நான் மொழிய வில்லை.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

HON. THIRU S. RAGHAVANANDAM : Mr. Deputy Speaker Sir, I move—

“That in clause 3, in sub-clause (2), after the words ‘or a lock’, insert the words “or on account of non-employment or discharge of such workmen for a period which does not exceed three months and during which period a substitute has been employed in his place by the employer

[1981 மே 14]

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்—

“1. பிரிவு 3-ல் (1)-வது உபபிரிவில் கீழ்க்காணும் முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் :—

(1) தற்போது செயலிலுள்ள எந்த ஒரு சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருப்பினும் தொழில் நிறுவனம் ஒன்றில் பன்னிரண்டு காலண்டர் மாதங்களில் இருநூறு தினங்கள் பணி புரிந்து வரும் ஒவ்வொரு பணியாளரும் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.

(2) பிரிவு 3-ல் (2)-வது உபபிரிவில் முதல் வரிசையிலுள்ள ‘தொடர்ந்து’ என்ற வார்த்தையை நீக்கவும்.

(3) பிரிவு 3-ல் (2)-வது உபபிரிவில் 4-வது வரியில் ‘சட்ட விரோதமற்ற’ என்ற வார்த்தையை நீக்கவும்”.

திருத்தம் வழி மொழியப் பெற்றது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்.—

“In clause 3, in sub-clause (1), after the words “period of twenty-four calendar months and before the words “in an industrial establishment,” add the following words :—

“Or for a period of two hundred and forty days in a period of twelve calendar months”.

2. Omit the word ‘continuous’ from sub-clause (1) of clause 3
The amendment was duly seconded.

திருவாளர்கள் இரா. கருப்பையா, ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியோரின் திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3 திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 4 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 7

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களின் திருத்தம், எதிர்த்து வாக்களிக்கும் தன்மை உடையதாக இருப்பதால் ஏற்கப்படவில்லை.

1981 மே 14]

பிரிவுகள் 7 முதல் 10 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :—

“பிரிவு 1-ல் (3)-வது உபபிரிவில் இரண்டாவது வரியில் உள்ள ‘ஐம்பது பேருக்குக் குறையாமல்’ என்ற வரியை நீக்கி ‘பத்து பேரும் அதற்கு மேலும்’ என்ற வார்த்தையைச் சேர்க்கவும்”.

திருத்தம் வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய திருத்தத்தை நான் மொழியவில்லை.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களுக்கு நிலையான தகுதியை அளித்தல்) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1981) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

[பிற்பகல் 12-40]

10. அறிவிப்பு.

அ. சம்பளம் வழங்கல் (இண்டாவது திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு, 1981 (ஆ. இ).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (இரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 55/1981) பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.